

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **M. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2012 v Bratislave sťažnosti obvinených M. P., I. S., R. T. a R. M. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených M. P., I. S., R. T. a R. M. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinení sú na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 112/10-495, podanej na Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica dňa 3. apríla 2012 obžalovaní v bode 1/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., obvinený R. M. v bode 2/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a obvinený I. S. v bode 3/ zo spáchania zločinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. na skutkových základoch uvedených v obžalobnom návrhu.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, rozhodol tak, že v bode **I.** výroku rozhodnutia podľa § 238 ods. 3 Tr. por. obvinených M. P., I. S. a R. T. ponecháva vo väzbe z dôvodov

uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a obvineného R. M. ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

V bode **II.** podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného M. P. o prepustenie z väzby zamietol.

V bode **III.** podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd prijatého oznámením Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR o dojednaní Dohovoru, uverejneného pod číslom 209/1992 Zb., písomný sľub obvineného M. P. **neprijal.**

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásili obvinení M. P., I. S., R. T. a R. M. do zápisnice o neverejnom zasadnutí sťažnosti, ktoré písomne bližšie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne iba obvinený M. P..

Obvinený P. v sťažnosti uviedol, že jeho ďalšie zotrvanie vo väzbe nie je zákonné a dôvodné, nakoľko dôvody trvania väzby tak kolúznej ako aj preventívnej pominuli. Vo vzťahu ku kolúznej väzbe uvádzal, že už bolo ukončené prípravné konanie a boli zhromaždené všetky dôkazy, ktoré budú prejednávané na hlavnom pojednávaní. Za dôvod kolúznej väzby podľa jeho názoru nemožno považovať skutočnosť, že mu je zrejmé, na základe výpovedí ktorých svedkov bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, a preto by im po jeho prepustení hrozilo nebezpečenstvo. Rovnako nemôže niest' zodpovednosť za meniace sa výpovede svedkov ako aj za postoj spoluobvinených, ktorí svoj problém riešia útekem, čo v konečnom dôsledku zhoršuje jeho postavenie, pretože sa konštatuje posilnenie dôvodov trvania tak kolúznej ako aj preventívnej väzby. Vzhľadom na uvedené sa nestotožnil so závermi a úvahami uvedenými v uznesení Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, a žiadal, aby sťažnostný súd zvážil, či ďalšie trvanie väzby u obvineného je zákonné a dôvodné.

Na základe podaných sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým boli podané sťažnosti a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia. Zistil, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Najvyšší súd po preskúmaní celého obsahu spisového materiálu nezistil žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku, ktoré sa vzťahujú k rozhodovaniu súdu prvého stupňa k dôvodom a okolnostiam ďalšieho trvania väzby, po podaní obžaloby na súd.

Súd prvého stupňa postupoval v zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 písm. e/ Tr. por., § 79 ods. 2, § 238 ods. 3 Tr. por., článku 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a článku 5 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tak isto aj prokurátor podal obžalobu na súd v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 Tr. por., teda v lehote dvadsať pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že do väzby boli obvinení M. P., I. S. a R. T. vzatí uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 11. októbra 2010, sp. zn. Tp 85/2010, z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. pričom Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý čiastočne zmenil rozhodnutie prvostupňového sudcu, uznesením zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 2 Tost 29/2010, boli menovaní vzatí do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Obvinený R. M. bol vzatý do väzby na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany zo dňa 8. septembra 2010, sp. zn. Tp 31/2010, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pričom uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 23. novembra 2010, sp. zn. Tp 95/2010, mu boli dôvody väzby rozšírené aj o dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Naposledy lehota trvania väzby bola obvineným predĺžená uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 14. septembra 2011, sp. zn. Tp 85/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. septembra 2011, sp. zn. 2 Tost 29/2011, do 6. mája 2012.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol

spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Výklad pojmu „konkrétna skutočnosť“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby a jeho ďalšie držanie v nej, je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak. V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti zakladajúce u obvinených dôvody útekovej, kolúznei a preventívnej väzby vyplývajú z povahy a charakteru trestnej činnosti, ktorá je obvineným kladená za vinu, ktorá mala byť spáchaná plánovite, organizovane a vyznačuje sa vysokým stupňom sofistikovanosti.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne zdôvodnil, na základe akých záverov trvajú dôvody väzby u obvinených M. P., I. S., R. T. a R. M. v súčasnosti. Predmetné rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcimi vo veci vydanými rozhodnutiami o väzbe, pričom žiadne podstatné zmeny v uvedených smeroch nenastali. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje. Rovnako si Najvyšší súd osvojil závery súdu prvého stupňa v dôvodoch, pre ktoré neprijal písomný sľub obvineného M. P..

Z obsahu trestného spisu nepochybne vyplýva, že doposiaľ zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, sa stali, vykazujú znaky trestných činov a aj naďalej existuje dôvodné podozrenie, že ich spáchali obvinení P., S., T. a M..

Vzhľadom na povahu spáchaných skutkov, tiež s poukazom na podanú obžalobu, ako aj obsah spisového materiálu, je i Najvyšší súd toho názoru, že existuje dôvodná obava,

že prepustením na slobodu, by obvinení pôsobili na svedkov a spoluobvinených, alebo by inak marili objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, čo zakladá dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. V podrobnostiach odkazuje Najvyšší súd na rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, s odôvodnením ktorého sa v plnom rozsahu stotožňuje. K predmetnej veci je však potrebné uviesť, že napriek doteraz vykonaným dôkazom výsluchom svedkov nemožno vylúčiť výsluch prípadných ďalších svedkov, pričom je zároveň potrebné preveriť všetky informácie získané výsluchmi obvinených a svedkov. Prepustením obvinených z väzby by sa zvýšilo riziko nielen ovplyvňovania jednotlivých svedkov, ale aj obvinených medzi sebou, čím by mohlo dôjsť k mareniu trestného konania.

Aj pokiaľ sa týka dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné zvýrazniť, že tieto majú svoj základ v samotnom charaktere trestnej činnosti ako aj doterajšom spôsobe života obvinených, či už R. T., resp. I. S., ktorí boli za násilnú trestnú činnosť odsúdení. Nezanedbateľným faktom je aj obsah SMS správy medzi svedkom M. P. a ďalším z obvinených, ktorý predstavuje konkrétnu hrozbu pokračovania v trestnej činnosti.

K dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., týkajúceho sa obvineného R. M., je potrebné uviesť, že obvinenému hrozí v prípade dokázania viny, za skutky uvedené v obžalobe, uloženie vysokého trestu. Vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie, kedy sa snažil pobytom v cudzine vyhnúť zodpovednosti za veci nájdené pri domovej prehliadke v súvislosti so skutkom pod bodom 2/ obžaloby, nemožno vylúčiť, že by sa opäť snažil zmariť trestné stíhanie.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia. Preto sťažnosti obvinených M. P., I. S., R. T. a R. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová